

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Athanasii episcopi Alexandriae ex libro de incarnatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Athanasii episcopi Alexan-
driæ ex libro de incar-
natione.

De Christo.

Lmc. c. 1.
v. 34.

1. Petr. c. 4.
v. 1.
Rom. c. 8.
v. 32.

AGNOSCIMVS illum Dei
Filium, & Deum esse secun-
dum spiritum; Filium autem ho-
minis secundum carnē: non duas
naturas vnum filium, vnam ado-
randam, alteram nō adorandam;
sed vnam naturam diuini Verbi
incarnatam, quæ simul cum eius
carne vna adoratione adoratur.
neque duos rursus filios, alterum
verum adorandumque, nempe fi-
lium Dei; alterum ex Maria ho-
minem non adorandum, sed per
gratiam, perinde ac ceteri homi-
nes, in filium cooptatum: verum
vnum, vt dixi, Filium Dei, illum
ipsum nimirum, & non alium,
qui ex Deo est. Qui nouissimis
diebus secundum carnem ex Ma-
ria natus est, quemadmodum an-
gelus Deiparæ Mariæ: *Quomo-
do fiet istud, quoniam virum non
cognosco?* sciscitanti exposuit. ait
namque: *Spiritus sanctus superue-
niet in te, & virtus Altissimi ob-
umbrabit tibi: ideoque quod nasce-
tur ex te sanctum, vocabitur Filius
Dei.* Is igitur quem Virgo pepe-
rit, est verus naturalisque Dei Fi-
lius, & Deus verus, non partici-
patione vel ex gratia, secundum
carnem tantum quam sumpsit ex
Maria, homo; secundum spiri-
tum, Filius Dei, & Deus ipse. Qui
quidem secundū carnem huma-
næ naturæ conuenientia passus
est. scriptum est enim: *Christo pro
nobis in carne passo.* rursus: *Qui
etiam proprio Filio non pepercit, sed
pro omnibus nobis tradidit illum:*
nihilominus secundum diuinam

Αθανασίου ἑπισκόπου Ἀλεξαν-
δρείας, ἐκ τοῦ περὶ σαρκώ-
σεως λόγου.

Περὶ Χριστοῦ.

ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝ γάρ,
Φησὶ, καὶ ἡ αὐτὸν υἱὸν ἔχει τοῦ θεοῦ, ὅς
θεὸν καὶ πνεῦμα, υἱὸν ἀωθέντος καὶ
σαρκὰ, οὐ δύο φύσεις, ὅτι ἓνα υἱόν,
μίαν πρῶτον φύσιν, καὶ μίαν ἀπρῶ-
τον φύσιν. ὅλα μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ
λόγου σεσαρκωμένῃ, καὶ πρῶτον
νομένῃ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῆς μιᾶς
πρῶτον φύσιν. οὐδὲ δύο υἱοὶ, ἄλλον
μὲν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀληθινόν, καὶ πρῶτον
νομένον, ἄλλον δὲ ἐκ Μαρίας ἀν-
θρώπου, μὴ πρῶτον νομένον, καὶ
χαρὶν υἱὸν τοῦ θεοῦ ὑπομένον, ὡς καὶ ἀν-
θρώποι. ὅλα ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ, ὡς ἐφύω,
ἓνα υἱὸν τοῦ θεοῦ, καὶ θεὸν αὐτὸν, καὶ ἐκ ἀλ-
λων. καὶ ἐκ Μαρίας γεγενῆσθαι καὶ
σαρκὰ ἐπὶ ἐχθρῶν τῶν ἡμερῶν, ὡς
ὁ ἀγγελὸς τῇ θεοτόκῃ Μαρίᾳ λεγού-
σῃ· πῶς τὸ τοῦτο ἐστίν, ἐπεὶ αὐτὰ οὐ
γινώσκω; ἔλεγε· πνεῦμα ἅγιον ἐπε-
λυσέτω ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου
ἐπισκιάσῃ σοι· διὸ καὶ τὸ γινώσκον
ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς τοῦ θεοῦ. ὁ τοίνυν
γεγενῆσθαι ἐκ τῆς ἁγίας ἑσθέρου, υἱὸς
τοῦ θεοῦ φύσις, καὶ θεὸς ἀληθινός, ὅς οὐ
χαρίτι καὶ μετοσίᾳ, καὶ σαρκὰ μό-
νον ἐκ Μαρίας, ἀνθρώπου, καὶ
τὸ πνεῦμα, αὐτὸς υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ
θεός. πάντων μὲν τὰ ἡμέτερα πάντα
καὶ σαρκὰ, ὡς περὶ γέγραπται· Χρι-
στὸς παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί.
καὶ πάλιν· ὅς γε τὸ ἴδιον υἱὸς ἐκ
ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων
παρέδωκεν αὐτόν. ἀπαθὴς δὲ δια-
μείνας καὶ ἀναλλοίωτος καὶ πῶς
θεός.

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTI
431.

θεόπητα, καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῆς
θεοφάντου· ἐγὼ θεός, ὅς ἐκ ἡλίου-
μαί. Δοποθανὼν μὲν τὸ ἡμέτερον θάνα-
τον καὶ σὰρκα ὑπὲρ τῆς ἀμάρτιαν ἡμῶν,
ἵνα ὁ θάνατον ἀνέλῃ διὰ τῆς ὑπὲρ ἡ-
μῶν θανάτου, καὶ λέγοντα δόπο-
σον· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.
ποδὸν θάνατος τὸ νίκος; ποδὸν ἄδῃ
τὸ κέντρον; καὶ πάλιν· Χερσὶς ἀπέθα-
νεν ὑπὲρ τῆς ἀμάρτιαν ἡμῶν, καὶ τὰς
χρησάς. ὁ θάνατος δὲ καὶ ἀκρατη-
τος τῷ θανάτῳ διαμείνας διὰ τὴν
θεόπητα, ὡς ἀπαθὴς τῆς παθῆς δύ-
ναμις, καὶ λέγοντα Πέτρος· οὐ
γὰρ ἡμῶν διωκτὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν
ὑπὸ τῆς θανάτου. ἔτα πότῳς ὁπ-
φέρει, παρενθεῖς ἔπειτα μετὰ τοῦ οὐ-
τως· Εἰ δὲ ἡς ὅρα ταῦτα ἐκ τῆς θείων
χρησάων διδάσκεις, ἔτερον λέγων· ὁ
υἱὸν τῆς θεοῦ, καὶ ἔπειτα ὁ ἐκ Μα-
ρίας, καὶ χάριν ὑποποιήσεντα, ὡς ἡ-
μεῖς· ὡς εἶ· δύο υἱοὶ, ἓνα καὶ φύσιν
υἱὸν τῆς θεοῦ· ἐκ θεοῦ, καὶ ἓνα καὶ
χάριν, ἐκ Μαρίας ἀνθρώπου.
ἢ εἴπῃς τὴν τῆς κυρίου ἡμῶν σὰρκα
αἰσθῆν λέγει, καὶ μὴ ἐκ τῆς ὁρᾶς
νοῦ Μαρίας· ἢ τραπέισαν τὴν θεό-
πητα εἰς σὰρκα, ἢ συγχυθεῖσαν, ἢ ἁλ-
λωθεῖσαν, ἢ παθητὴν τὴν τῆς κυ-
ρίου θεόπητα, ἢ ἀπεροκυνήτων τὴν
τῆς κυρίου ἡμῶν σὰρκα ὡς ἀνθρώπου,
καὶ μὴ περοκυνήτων ὡς κυρίου καὶ
θεοῦ σὰρκα, ὅσον ἀναθεματίζει ἡ
ἁγία καθεολικὴ ἐκκλησία, περοκυνή-
των τῶν θείων δόποσῶν λέγοντι· εἰ ἡς ὑμῖν
ὁ ἀγγελλίεται, ὅς ὁ ὁρᾶς ἔσται,
ἀναθεματίζω. καὶ ταῦτα μὲν ὁ μα-
καρίστῳ Ἀθανάσιῳ.

naturam impassibilis ac immuta-
bilis usque permansit, iuxta illud
Prophetæ pronuntiatum: *Ego
Deus, & non mutor.* Mortuus est
sane secundum carnē nostrā mor-
te, nostrorumque peccatorum
causa; quo nimirum per mortem
nostri gratia susceptam, mortem
aboleret. Hinc Apostolus: *Ab-*
sorpta est mors in victoria: ubi est
mors victoria tua? ubi est stimulus
tuus inferne? Iterum: *Christus mor-*
tuus est pro peccatis nostris, secun-
dum scripturas. At vero secundū
diuinitatem immortalis, omni-
que interitu superior erat, ut qui
impatibilis Patris virtus esset,
morteque iuxta Petri sententiam,
teneri nullo modo posset. Dein-
de aliis quibusdam interiectis,
hæc subiungit: Si quis autem a-
liud ex diuinis literis docuerit, &
aliud Dei Filium, aliud Mariæ
per gratiam instar nostri adopta-
tum, professus fuerit, tamquam
duo sint filii, alter Dei secundum
naturam, ille videlicet qui ex
Deo natus; alter secundum ado-
ptionis gratiam, homo nimirum
qui ex Maria extitit: aut si Domi-
ni nostri carnem non ex Deipara
Virgine Maria sumptam, sed cæ-
litus dilapsam prædicauerit; aut
diuinitatem in carnem versam,
aut confusam, aut mutatam; aut
Domini diuinitatem passibilem;
aut eiusdem Domini nostri car-
nem, veluti nudi hominis, mini-
me adorandam dixerit; hunc ana-
themate plectit sancta & catho-
lica ecclesia, dictis Apostoli pa-
rens ita scribentis: *Si quis vobis*
euangelizauerit præter id quod ac-
cepistis, anathema sit. Hucusque
beatus Athanasius.

Malac. c. 3.
v. 6.

1. Cor. c. 15.
v. 55.

Ibidem c. 15.
v. 4.

Altor. c. 2.
v. 24.

Galat. c. 1.
v. 9.

Οἱμαὶ δὲ δεῖν καὶ ἐπεὶ ἀγίων
Concil. Tom. 5.

X.
Existimo autem & aliorū quo-
Q

que sanctorum episcoporum sententias, quibus idem docere propositum est, neutiquam hic omitendas esse.

Attici episcopi.

HODIE Christus Dominus benignitatis erga homines natiuitate suscepit: diuinæ quippe dignitatis natiuitate præexistebat. Addit his rursus: Benignitatis Verbum, cum suapte natura exinanitionis capax non esset, exinanitur. serui enim forma suscepta semetipsum exinaniuit. Qui expers erat carnis, carne induitur, *Verbum caro factum est.* Qui ob naturam corporis expertem sub tactum non veniebat, palpabilis efficitur. Qui principium nesciebat, secundum corpus initium fortitur. Qui absolute perfectus erat, incrementa sumit. Qui conuerti non potest, proficit. Qui diues est, in diuersorio gignitur. Qui cælum nubibus tegit, fasciis inuoluitur. Qui Rex est, in præsepio deponitur.

Ioan. 1. v. 14.

Antiochi episcopi.

QVEM hesterno die pro nostra salute immaculato puerperio genitrix vitæ, mater pulcritudinis, magnificentiae lucisque parens, spei apportatrix, Deipara, quæ nouo peperit modo, virgo & mater peperit Maria.

Amphilochii episcopi Iconii, ex libro de generatione Domini secundum carnem.

VERITAS cognita est, gratia venit, vita apparuit. Dei Verbum, Dei que Filius propter nos incarnatus est, quo nimirum mortales a morte ad vitam æternam reuocaret. Vniuersorum opi-

ἐπισκόπων ὁρατὴν αὐτῶν ἐχούσας σκοπόν. ANNO CHRISTI 431.

Αθηκοῦ ἐπισκόπου.

ΣΗΜΕΡΟΝ Χεῖρὸς ὁ θεοῦ τῆς φιλανθρωπίας ἡνιῆσεν ἀνέδεξάτο· τὴν γὰρ τῆς θεϊκῆς αἰτίας περὶ πῆρξεν. εἶτα τοῖς ἡμετέροις πάλιν ὁ τῆς φιλανθρωπίας λόγος κενόδοται, ἀκένωτος τὴν φύσιν τοῦ σώματος· ἐαυτὸν γὰρ ἐκένωσε, μορφῇ δούλου λαβὼν. ὁ ἀσάρκος σαρκόδοται, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. ὁ ἀφ᾽ ἡμῶν ἐκπλήτων διὰ τὴν φύσιν ἀσώματον, ἡμετέροις. ὁ ἀνάρχος ἐκ τῆς ἀρχῆς γίνεταί σωματικῶς. ὁ τέλει αὐξάνει, ὁ ἀπείρητος περικλείεται, ὁ πλούσιος ἐν καὶ ἀλυσματι ἡμετέροις. ὁ περὶ πάντων οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἀπαργανόδοται· ὁ βασιλεὺς ἐν πάντι κατελείδεταί.

Αντιόχου ἐπισκόπου.

ΟΝ χεῖρ ἀρχαῖς λογίαις σωτήρα ἡμῶν ἡ ζωοτόκος, ἡ καλλιτόκος, ἡ μεγαλοτόκος, ἡ φαισφόρος, ἡ ἐλπίδοφόρος, ἡ θεοτόκος, ἡ ζενοτόκος, ἡ παρθενομήτωρ ὠδινε Μαρία.

Αμφιλοχίου ἐπισκόπου Ικονίου, ἐκ τῆς περὶ τῆς κτ᾽ σαρκὸς γεννήσεως.

Η ἀλήθεια ἐγνώσθη, ἡ χάρις ἤλθε, ἡ ζωὴ ἐφάνη. ὁ τῶν θεῶν υἱὸς, ὁ ἐκ θεοῦ λόγος, σὰρξ ἐγένετο δι᾽ ἡμᾶς, ἵνα θνητῶν εἰς ζωὴν αἰώνιαν ἀνάσῃ, ἐκ τῆς νεκρῶν

ANNO
CHRISTI
431.

ἀνελίρη. ὁ ποιητὴς τῶν ὅλων, ὁ παρὰ
πάσης κτίσεως ὁρατὸς τε καὶ ἀορατῶν,
μόνῳ πατρὶ καὶ πνεύματι σπουδαίων
ἀθανάτου, σημερον ἰδοὺ ἡμῖν ἐκ πα-
τρὸς γενέσθαι υἱὸν ὁμοῦς, χωρὶς πάσης ἀμάρ-
τίας, ἀνδρὶ ἀνδρὸς, ἢ τοῦ ἀνδρός.

Αμμωνος ἐπισκόπου Αδρια-
νουπόλεως.

ΕΦΗΓΑΡ ΠΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΕΛΕ ΤΟ
ΘΕΟῦ ΛΟΓΟΥ.

ΕΙ δὲ αὐτὸς θεὸς πλὴν φύσιν ὑπαρ-
χων, ὡς τὸ θεὸν μονογενὲς υἱὸς, ἐν
προσλήψει τῆς δόξης μορφῆς υἱοῦ με-
νος, καὶ πρωτότοκος υἱὸς τῆς ἀγίας πατρὸς
καὶ κληθῆναι κατὰ ξιῶσας, ἀνὴρ ἰσχυρὸς
ἐαυτῷ ὑπὲρ πάντων δέδωκε. παρὰ
τῆς φύσεως ἡδὴ μὲν ἐδέξατο τὸ ἀσέβη-
τον, ἢ περὶ πᾶσι τοῖς ἀθέτοις, λέγοντες
ἡμεῖς ἐγενήθημεν τὸν τοῦτον Μαρίαν
τῆς καὶ τὸ νόμον τότε παρὰ φερόμεν
ὑποσταντὸν ὑπὲρ τῆς ἁγίας γυναικός.

Ιωάννου ἐπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως, περὶ τῆς θείας
γεννήσεως.

Φησὶ δὲ περὶ τῆς ἀγίας πατρὸς.

ΑΝΤΙ τῆς ἡλίου, φησὶ, ἡλίου
τῆς δικαιοσύνης ἀπεριε-
πῶς χωρήσασα. καὶ μὴ ζητήσης πῶς
ὅπου γινώσκεται θεός, νικᾷται φύ-
σεως πατὴρ. ἡ βουλὴ τῆς ἡδονῆς,
καὶ τῆς ἀντιθέσεως. σὺ δὲ δρομα πᾶντα
θεῶν. σημερον ὁ ὢν πικτεται, καὶ ὁ ὢν
γίνεται ὅπως ἐκ τοῦ. ὢν γὰρ θεός, γί-
νεται ἀνθρώπος, ἐκ ἐκείνου τῆς εἶναι
θεός. οὐτε γὰρ κατ' ἐκείνου θεότητος
γένονεν ἀνθρώπος, οὐτε κατ' ἀνθρώπου
πλὴν ὅτι ἀνθρώπου γένονεν θεός. ἀλλὰ

Concil. Tom. 5.

fex, qui ante omnem creaturam
tam visibilem quam inuisibilem
soli Patri & Spiritui sancto coexi-
stebat immortalis, ecce is citra
vllum peccatum, vllamque ho-
minis aut viri operam, hodie no-
bis ex Virgine nascitur.

Ammonis episcopi Adria-
nopleos.

Sic enim ipse ait de Deo Verbo.

QUOD si is, qui Deus secun-
dum naturam est, utpote v-
nigenitus Dei Filius, seruii for-
ma assumpta, sacræque Virginis
primogenitus appellari non de-
dignatus, semetipsum redemit
pro omnibus tradidit. Addit præterea:
Clare patet, in
quantam impietatem prolabantur
Ariani, qui Deiparam Ma-
riam iis sacrificiis, quæ pro puer-
peris ex lege offerri mos erat,
opus habuisse asserunt.

Ioannis episcopi Constan-
tinopleos, de diuina
generatione.

Dicit autem de sancta Virgine.

LO C O solis, ait, incircum-
scripte iustitiæ solem com-
plexa fuit. neque hic quæsieris
quomodo hoc factum sit, aut fie-
ri potuerit. Vbi enim Deus vult,
ibi naturæ ordo cedit. Voluit, po-
tuit, descendit, saluauit. omnia
Dei nutum sequuntur. Hodie
qui est, gignitur; & rursum qui
est, fit id quod non erat: nam cum
Deus esset, fit homo; ab ea tamen
quam habebat deitate non exci-
dit; nec cum deitatis iactura fa-
ctus est homo, neque rursum per
succedentia incrementa ex homi-

Q ij